

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/368/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115225577
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3115225577.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu Poľovnícky klub "Kulháň" so sídlom Dopravná 2069/1, Topoľčany, IČO: 31 202 594 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, IČO: 00 156 621, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. mája 2017, č. k. 23C/11/2015 - 299, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 40 000 € spolu s 10 % úrokom z omeškania od 26.03.2015 do zaplatenia a sumu 25 000 € s 10 % úrokom z omeškania od 24.11.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Súd zistil skutkový stav, a to z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva č. 4262/2007-720 zo dňa 20.03.2008, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím o rozklade č. 2790/2009-420 zo dňa 05.10.2009 vyplýva, že týmto rozhodnutím bolo zrušené vyhradenie výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská podľa § 18 zákona č. 23/1962 Zb. Tento revír sa stal vyhradeným na základe rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva č. 607/2000-720-44 z 03.02.2000. Z výpisu z centrálného registra poľovníckych organizácií je preukázané, že žalobca je poľovníckou organizáciou. Žalobca ako nájomca dňa 29.04.2008 uzavrel s Lesmi Slovenskej republiky, š.p. ako prenajímateľom zmluvu č. 5593/08-30, ktorou prenajímateľ prenajal žalobcovi výkon práva poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská, a to na desať rokov od 01.07.2008 do 30.06.2018 a v prípade, že zmluva nebude schválená na desať rokov od dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení zmluvy. Uvedenú skutočnosť oznámil prenajímateľ Obvodnému lesnému úradu dňa 07.05.2008, čo vyplýva z oznámenia na čl. 32. K predmetnej zmluve pristúpilo Lesné spoločenstvo Bálež a spol., čo vyplýva z listu Lesného spoločenstva Bálež zo dňa 02.06.2008. Dňa 14.05.2008 oznámil Obvodný lesný úrad Trenčín začatie správneho konania vo veci schválenia nájomnej zmluvy na výkon práva poľovníctva v Poľovnom revíry Kulháň uzavretou so žalobcom. Konanie začalo dňa 07.05.2008. Žiadosťou zo dňa 11.06.2008 doručanou Obvodnému lesnému úradu Trenčín dňa 12.06.2008 požiadali Lesy Slovenskej republiky, š.p. o to, aby Obvodný lesný úrad Trenčín predloženú Zmluvu neschválil vzhľadom na to, že uvedený revír by mohol slúžiť pre potreby vedeckého výskumu, poradenstva a vzdelávania v oblasti poľovníctva a ochrany prírody. Mali za to, že uvedený záujem by mal byť povýšený nad prenájom poľovného revíru za účelom výkonu

poľovníctva. Listom zo dňa 23.07.2008 zaslali Lesy Slovenskej republiky, š.p. žalobcovi odstúpenie od zmluvy č. 5593/08-30, ktoré dôvodili tým, že v priebehu konania došlo k novým skutočnostiam, t.j. vznikla požiadavka na vytvorenie objektu pre výskum diviačej zvery. Žalobca na odstúpenie reagoval tak, že ho považuje za neplatné a neakceptuje ho, nakoľko odstúpiť možno, len ak je to účastníkmi dohodnuté alebo zákonom stanovené a táto možnosť dohodnutá nebola a ani nevyplýva zo zákonov. Rozhodnutím Obvodného lesného úradu č.j. 2008/00245-3 zo dňa 19.06.2008 Obvodný lesný úrad konanie vo veci schvaľovania zmluvy č. 5593/08-30 prerušil z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, a to konania o návrhu na povolenie obnovy konania č. 4262/2007-720 zo dňa 20.03.2008, ktorým sa rozhodlo o zrušení vyhradenia práva poľovníctva. Podnetom zo dňa 23.06.2008 žalobca požiadal Obvodný lesný úrad Trenčín, aby v konaní o schválení zmluvy pokračoval. Listom "Opatrenie proti nečinnosti Obvodného lesného úradu v Trenčín" zo dňa 30.06.2008 požiadal žalobca Krajský lesný úrad v Trenčíne o zjednanie neodkladnej nápravy v zmysle § 50 správneho poriadku, t.j. o atrakciu. Listom zo dňa 23.07.2008 upozornil prokurátor Obvodný lesný úrad Trenčín a navrhol mu urýchlene pokračovať v konaní a vydať meritórne rozhodnutie. Listom "Opatrenie proti nečinnosti Obvodného lesného úradu v Trenčín" zo dňa 15.08.2008 žalobca opätovne požiadal Krajský lesný úrad v Trenčíne, aby sám na základe § 50 správneho poriadku vo veci schválenia zmluvy rozhodol. Rozhodnutím č. 2008/00322-30 zo dňa 22.12.2008 Krajský lesný úrad konanie vo veci schvaľovania zmluvy č. 5593/08-30 prerušil do času vyriešenia predbežnej otázky, ktorou je právoplatnosť rozhodnutia o zrušení vyhradenia si výkonu práva poľovníctva v revíry Dubiská. Krajský lesný úrad Trenčín rozhodnutím č. 2010/00087-21 zo dňa 10.08.2010 predmetnú zmluvu o nájme č. 5593/08-30 schválil. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 11680/2010-720/1109 zo dňa 30.11.2010 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský lesný úrad Trenčín rozhodnutím č. 2011/00057-25 zo dňa 17.05.2011 opätovne predmetnú zmluvu o nájme č. 5593/08-30 schválil. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 3474/2011-720 zo dňa 28.09.2011 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako vyplýva z rozhodnutia Krajského lesného úradu č.j. 2012/00173-29 zo dňa 25.10.2012 rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Trenčíne č.j. 2011/000490-4 zo dňa 02.01.2012 Obvodný lesný úrad predmetnú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva neschválil. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Krajského lesného úradu č.j. 2012/00173-29 zo dňa 25.10.2012 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozhodnutím č. 2013/00001-2 zo dňa 10.01.2013 Obvodný lesný úrad konanie prerušil z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, a tou je konanie o určenie neplatnosti evidencie zmluvy vlastníkov spoločného revíru č. 2010/99/000196-210. Uvedené nebolo medzi účastníkmi sporné a vyplýva to aj z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 13S/225/2014-69 zo dňa 03.08.2015. Uznesením Krajského súdu č.j. 13S/225/2014-69 zo dňa 03.08.2015 uložil súd Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, pozemkovému a lesnému odboru povinnosť konať vo veci schvaľovania zmluvy č. 5593/08-30 o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíry Dubiská pre nájomcu Poľovnícky klub "Kulháň" konať a vydať rozhodnutie do dvoch mesiacov od doručenia uznesenia Krajského súdu. Rozhodnutím Okresného úradu Bánovce nad Bebravou pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 správny orgán predmetnú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva neschválil. Okresný úrad Trenčín Odbor opravných prostriedkov rozhodnutím č.j. OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016 odvolanie žalobcu do rozhodnutia Okresného úradu Bánovce nad Bebravou pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 odmietol a jeho rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2016. Proti rozhodnutiu OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016 podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne, pričom doteraz nebolo o nej rozhodnuté. Takisto podal žalobca Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky podnet na preskúmanie rozhodnutí č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 a č.j. OU-TN-OO4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016 mimoodvolacieho konania s tým, aby boli zrušené a vrátené na nové konanie alebo, aby boli zmenené tak, že zmluva, ktorú žalobca uzavrel s Lesmi Slovenskej republiky, š.p. bude schválená. Ministerstvo listom zo dňa 15.02.2017 na podnet odpovedalo tak, že nezistilo porušenie právnych predpisov pri vydaní napadnutého rozhodnutia, a teda v zmysle § 65 ods. 2 správneho poriadku nezistilo dôvod na zrušenie a zmenu predmetného rozhodnutia. Medzi účastníkmi nebolo sporné a uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Okresného úradu Bánovce nad Bebravou pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045, z rozhodnutia Okresný úrad Trenčín Odbor opravných prostriedkov č.j. OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016, stanoviska Generálnej prokuratúry, že opatrením Obvodného lesného úradu v Trenčíne č. 0/2010/00481 zo dňa 26.08.2010 došlo k zaevidovaniu inej zmluvy, a to zmluvy č. 2010/99/000196-210 vlastníkov poľovného pozemkov o užívaní poľovného revíru Dubiska, na základe ktorej rozhodli, že výlučným užívateľom poľovného revíru Dubiská budú Lesy SR, ako to vyplýva z článku II samotnej zmluvy č.

2010/99/000196-210. Generálna prokuratúra v stanovisku zo dňa 12.05.2016 uvádza dôvod vzatia späť protestu prokurátora proti danému opatreniu, že v danej veci boli splnené všetky podmienky evidencie tejto zmluvy, a že vo veci uplynula 3 ročná lehota na podanie protestu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorým opatrenie o zaevidovaní zmluvy je. Súd uvádza, že z listiny späťvzatie protestu prokuratúra vyplýva, že ten podal dňa 21.11.2012 protest proti opatreniu Obvodného lesného úradu č. 0/2010/00481 z 26.08.2010, ktorým bola zaevidovaná zmluva vlastníkov poľovných pozemkov o užívaní poľovného revíru Dubiská, pričom ho zobral späť dňa 28.01.2013. V súvislosti so zaevidovaním tejto inej zmluvy bol dňa 20.08.2012 na Krajský lesný úrad doručený právny názor sekcie legislatívy Ministerstva, v ktorom sa uvádza, že zákonodarca nepredpokladal, že by niektorý pracovník Obvodného lesného úradu zaevidoval podľa zákona č. 274/2009 Z.z. zmluvu na poľovný revír, v ktorom je iná platná zmluva podľa zákona č. 23/1962 Zb., prípadne sa o schválení tejto zmluvy doposiaľ právoplatne nerozhodlo v zmysle zákona č. 23/1962 Zb. Ak niekto tak konal, konal protiprávne. Orgán štátnej správy musí konanie dokončiť podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. a rozhodnúť o schválení zmluvy. Tá sa potom stáva zmluvou podľa § 80 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. a musí nahradiť protiprávne zaevidovanú zmluvu. Žalobca žiadosťou zo dňa 03.12.2014 požiadal Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR o predbežné prerokovanie náhrady škody za poľovný rok 2012-2013 vo výške 20 000 € a za poľovný rok 2013-2014 vo výške 20 000 €. Žalobca žiadosťou zo dňa 12.08.2015 požiadal Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR o predbežné prerokovanie náhrady škody za poľovný rok 2014/2015 vo výške 25 000 €. Listami zo dňa 26.03.2015 a zo dňa 24.11.2015 Ministerstvo oznámilo, že nezistilo nesprávny úradný postup ani nezákonné rozhodnutie a žiadosti ako nedôvodné zamietol. Zo znaleckého posudku Ing. Šurániho vyplýva, že výkonom práva poľovníctva možno dosahovať zisk, teda pozitívny rozdiel medzi príjmami a nákladmi späťmi s výkonom tohto práva. Rozsudkom č.k. 4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005 Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3C/241/01-310 zo dňa 26.10.2004 vo veci Poľovníckeho klubu Kulháň proti Slovenskej republike - Ministerstvu pôdohospodárstva o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v časti vo výroku o priznaní istiny 200 000,-Sk s úrokmi z omeškania a v časti priznaní sumy 7 501,-Sk s úrokmi z omeškania rozsudok zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol. Suma 200 000,-Sk bola priznaná na tom skutkovom základe a právnom posúdení, že Okresný úrad Bánovce nad Bebravou nepostupoval správne, keď o neschválení či schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíry Dubiská uzavretej dňa 28.10.1998 nerozhodol správnym rozhodnutím, ale iba pripisom oznámil žalobcovi, že zmluvu nemožno schváliť. Týmto nesprávnym postupom spôsobil žalobcovi škodu vo forme ušlého zisku, nakoľko žalobca nemohol v roku 1999 uskutočňovať výkon práva poľovníctva. Výška škody bola vyčíslená znaleckým posudkom tak, že zisk definovaný ako rozdiel medzi nákladmi a tržbami pri obhospodarovaní revíru by bol 207 501,-Sk. Krajský súd v odôvodnení ďalej viedol, že je nepochybné, že Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, ktorému žalobca predložil dňa 28.10.1998 na schválenie zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva nevydal vo veci rozhodnutie, iba neformálnym pripisom oznámil, že zmluvu nie je možné schváliť. Uzavrel že je nepochybné, že nevydaním rozhodnutia v stanovených lehotách došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Ďalej skúmal otázku príčinnej súvislosti a uviedol, že v danom prípade nebolo možné prihliadať k tomu, ako by vo veci rozhodol správny orgán, t.j. či by zmluvu schválil alebo nechválil, ale bolo potrebné vychádzať zo stavu, ktorý by nastal pri obvyklom behu vecí. Obvyklým behom vecí by bolo, že správny orgán by vydal správne rozhodnutie proti ktorému by sa v prípade neschválenia mohol žalobca odvolať. Pokiaľ by žalobcovi zmluvu neschválil, ten by mohol uzavrieť inú zmluvu o nájme výkonu poľovníctva v inom revíry. Poukázal na §16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., podľa ktorého jedno poľovnícke združenie smelo uzavrieť zmluvu o výkone práva poľovníctva len v jednom revíri. V danom prípade žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie, nemohol si prenajať iný revír, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody, že nemohol uskutočňovať výkon práva poľovníctva. Najvyšší súd mimoriadne dovolanie rozsudkom 4MCdo/13/2006 do rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zamietol, pričom zhodne v odôvodnení uviedol závery, ku ktorým dospel Krajský súd.

3. Je zřejmé, že predmetné konanie o schválení zmluvy trvá už skoro 9 rokov, v konaní boli už vydané viaceré meritórne rozhodnutia, ktoré boli následne v správnom konaní zrušené, boli v ňom vydané upozornenia prokuratúra za účelom zabezpečenia včasného rozhodnutia vo veci, a rovnako aj žalobca správne orgány urgoval ako i žiadal o atrakciu. Nakoniec Krajský súd v Trenčíne rozhodol v prospech žalobcu v žalobe proti nečinnosti správneho orgánu a prikázal mu vo veci konať a rozhodnúť. Až po tomto rozhodnutí vydali správne orgány zamietavé rozhodnutia o neschválení zmluvy predloženej žalobcom, ktoré sa stali právoplatné, a to dňa 16.03.2016. Zásadnou otázkou je to, že aj kebyže súd dospeje záveru, že v konaní vo veci schvaľovania zmluvy č. 5593/08-30 došlo k nesprávnemu

postupu, či by nesprávny úradný postup, spočívajúci v tom, že správne orgány neboli schopné vydať rozhodnutie o schválení / neschválení tejto zmluvy za približne 8 rokov od začiatku konania resp. v ich nečinnosti, bol príčinou vzniku škody vo forme ušlého zisku z dôvodu, že žalobca nemohol vykonávať právo poľovníctva. V danej veci súd dospel k záveru, že odpoveď je negatívna, a teda, že medzi úradným postupom správnych orgánov vo veci schvaľovania zmluvy a ušlým ziskom - tvrdou škodou nie je príčinná súvislosť. Totižto základným predpokladom nato, aby žalobca mohol zisk (výnosy) z výkonu práva poľovníctva dosahovať, bolo schválenie zmluvy. Až na základe schválenej zmluvy, ktorá týmto schválením nadobúda platnosť, by bol žalobca spôsobilý dosahovať zisk, teda vykonávať právo poľovníctva (§ 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Z.z.). Správne orgány však rozhodli, že predmetnú zmluvu neschvaľujú. V rámci správneho práva platí zásada judikovaná súdmi Slovenskej republiky vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o prezumpcii správnosti správnych aktov, v zmysle ktorej, ak správne akty (správne rozhodnutia) nie sú zákonným spôsobom zmenené, opravené alebo zrušené, musia byť považované za bezchybné a záväzné. Táto zásada teda znamená, že správny akt sa považuje za bezchybný, teda právne správny, pokiaľ nie je rozhodnuté o opaku (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2013, 5 Cdo 274/2007, 5 Cdo 274/2007, 5 Cdo 274/2007). Z uvedeného vyplýva, že právoplatné rozhodnutie, ktoré doteraz nebolo zmenené či zrušené sa považuje za správne a vo vzťahu k tomuto konaniu znamená, že žalobca nemohol na základe zmluvy č. 5593/08-30 vykonávať právo poľovníctva, teda dosahovať zisk, nakoľko zmluva schválená nebola, nestala sa platnou, a to na základe bezchybného rozhodnutia správneho orgánu. Keďže žalobca nemohol právo poľovníctva vykonávať, nakoľko správny orgán rozhodnutím, ktoré doteraz treba pokladať za bezchybné, predmetnú zmluvu neschválil, nemohol dosahovať zisk. V danom prípade tak nie je možné hovoriť o ušlom zisku ako o škode, nakoľko mu dosahovanie ušlého zisku nebolo umožnené v dôsledku bezchybného rozhodnutia o neschválení zmluvy. Pritom je irelevantné, či správne orgány konali zdĺhavo, nakoľko príčinou toho, že žalobca nemôže dosahovať zisk je rozhodnutie správneho orgánu, na ktoré sa v rámci zásady prezumpcie správnosti správneho aktu hľadí ako na správne, bezchybné. V danom prípade tak príčinou i dôvodom toho, že žalobca nemôže dosahovať zisk z výkonu práva poľovníctva je rozhodnutie o neschválení zmluvy, ktoré je však bezchybné, teda pri ňom absentuje protiprávnosť ako nevyhnutný predpoklad vzniku škody. Z dôvodu, že medzi úradným postupom správnych orgánov vo veci schvaľovania zmluvy a ušlým ziskom - tvrdou škodou nie je príčinná súvislosť súd, žalobu zamietol.

4. Nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého by bolo rozhodnuté o schválení/neschválení zmluvy neskôr než by malo byť, by u žalobcu mohol viesť k vzniku škody vo forme ušlého zisku len za predpokladu, že by bolo vydané pozitívne rozhodnutie, teda, že by žalobcovi bolo umožnené vykonávať právo poľovníctva. Len z tohto by bolo možné dovodiť, že žalobcovi bola spôsobená škoda vo forme ušlého zisku, nakoľko v dôsledku oneskoreného vydania rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu, nemohol vykonávať právo poľovníctva i za obdobie za ktoré, nebyť tohto nesprávneho úradného postupu, by bolo dôvodné očakávať vydanie pozitívneho rozhodnutia. Čo však nie je tento prípad, nakoľko pozitívne rozhodnutie vydané nebolo.

5. Z rozhodnutia správnych orgánov OU-BN-PLO-2015/000120-045 a OU-TN-OOP4-016/002199-016 vyplýva, že dôvody pre ktoré bolo rozhodnuté o neschválení zmluvy sú, že dňa 26.08.2010 Obvodný lesný úrad zaevidoval inú zmluvu, a to zmluvu vlastníkov spoločného revíru č. 2010/99/000196-210 a že v čase podpisu zmluvy Poľovníckeho klubu Kulháň č. 5593/08-30 v roku 2008 bol poľovný revír Kulháň vyhradeným revírom, teda že zmluva bola uzatvorená v čase vyhradenia a pre rozpor so zákonom ju správny orgán neschválil. Ďalším dôvodom bolo odstúpenie Lesov SR, š.p. od zmluvy, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správne orgány uviedli, že bolo ich povinnosťou toto rešpektovať. Všetky tieto dôvody nastali pred rokom 2013, t.j. pred obdobím za ktorý ušlý zisk žalobca žaluje. Súdu v občianskoprávnom konaní nepatrí do právomoci preskúmať po vecnej stránke rozhodnutia a dôvody rozhodnutia správneho orgánu (viď už vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v bode 72). Avšak pre zdôraznenie správnosti je potrebné povedať, že aj kebyže iba jeden z týchto dôvodov bol dôvodom pre ktorý správne orgány zmluvu neschválili, tak vzhľadom nato, že všetky tieto dôvody nastali pred obdobím, za ktoré si žalobca uplatňuje v tomto konaní domnelý ušlý zisk, tak by ho za žalované obdobie dosiahnuť nemohol. Totiž aj keby bolo rozhodnutie vydané pred obdobím, za ktorý si žalobca uplatňuje ušlý zisk, bolo by to rozhodnutie negatívne, nakoľko dôvody neschválenia zmluvy, o ktoré sa terajšie negatívne rozhodnutie opiera, existovali už v čase za ktorý si žalobca škodu vo forme ušlého zisku uplatňuje. Navyše súd uvádza, že Najvyšší súd pokladal za správny postup správnych orgánov, ktoré v konaní o schválení zmluvy podľa zákona č. 23/1962 Zb., vzhľadom nato, že

zmluva podľa § 16 ods. 1 nadobúda platnosť až jej schválením, rešpektujú slobodnú vôľu prenajímateľa, či chce byť zmluvou viazaný, pričom v tejto veci Lesy SR, š.p. požiadali žiadosťou zo dňa 11.06.2008 doručenou Obvodnému lesnému úradu Trenčín dňa 12.06.2008 o neschválenie zmluvy so žalobcom (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžr/58/2013).

6. Čo sa týka rozhodnutia o zaevidovaní inej zmluvy, súd ohľadom zaevidovania inej zmluvy v roku 2010 dodáva, že zmluva sa eviduje opatrením, pričom opatrenie je tiež aktom správneho práva, rozhodnutím správneho orgánu, na ktoré sa takisto vzťahuje zásada prezumpcie správnosti. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že správny orgán, ktorý rozhoduje o zaevidovaní zmluvy, musí skúmať nielen formálne znaky predloženého návrhu na evidenciu podľa § 12 ods. 2 zákona o poľovníctve, ale aj či boli splnené hmotnoprávne predpisy zákona o poľovníctve i občianskeho zákonníka a zmluvu nezaeviduje, ak táto nespĺňa všetky uvedené náležitosti, avšak prípadné pochybenie správneho orgánu je možné zhojiť len v rámci správneho súdnictva a v prípade, že k zmene či zrušeniu opatrenia o evidencii zmluvy nedôjde, je opätovne skrz zásadu prezumpcie správnosti potrebné nazerať na dané rozhodnutie ako na bezchybné a správne orgány sú nim viazané. Toto opatrenie o zaevidovaní zmluvy v roku 2010, ako vyplýva aj zo stanoviska generálnej prokuratúry zrušené nebolo, teda aj naň sa hľadí ako na opatrenie bezchybné a správne orgány sú nim viazané. Ak by aj toto opatrenie bolo jediným dôvodom, pre ktoré správny orgán neschválil zmluvu žalobcu č. 5593/08-30, teda ak by toto opatrenie bolo jediným dôvodom, pre ktorý žalobca nemohol vykonávať právo poľovníctva a dosahovať zisk, je potrebné povedať, že v danom prípade by nešlo o škodu, nakoľko absentuje zrušenie tohto rozhodnutia pre nezákonnosť, teda zo správneho pohľadu je toto opatrenie považované za zákonné a bezchybné, teda chýba porušenie práva ako jeden z predpokladov vzniku škody. Pritom skutočnosť, že správny orgán začal konanie o evidencii zmluvy č. 2010/99/000196-210 a v konaní pokračoval až do jej zaevidovania takisto nevytvorilo žalobcovi škodu vo forme ušlého zisku, nakoľko príčinou, že žalobca zisk nemohol výkonom práva poľovníctva vykonávať, nebolo spôsobené konaním o evidencii tejto zmluvy. Samotné konanie prekážku nevytvorilo, tou bolo až vydané opatrenie Obvodného lesného úradu v Trenčín č. 0/2010/00481 zo dňa 26.08.2010, ktoré sa na základe zásady prezumpcie správnosti správneho aktu považuje za právne bezchybné. Toto opatrenie Obvodného lesného úradu v Trenčín č. 0/2010/00481 zo dňa 26.08.2010 predstavuje jeden z dôvodov neschválenia žalobcovej zmluvy č. 5593/08-30, ako sa to podáva z rozhodnutí správnych orgánov o neschválení tejto zmluvy č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 a č.j. OU-TN-OOP4-016/002199-016. Aj k tejto situácii sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 6Sžo/88/2016 zo dňa 30.09.2015, ktorý nesúhlasil s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý sa domnieval, že ustanovenie § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z., teda pravidlo, že zaevidovaniu zmluvy bráni už zaevidovaná iná zmluva treba vykladať tak, že evidencii zmluvy bráni aj podľa predchádzajúceho predpisu (zákona č. 23/1962 Z.z.) skôr začaté konanie o schválení inej zmluvy. Najvyšší súd uviedol, že zákonodarca v právnej norme § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Zb. negatívne ustanovuje podmienku brániacu zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru, keď stanoví, že obvodný lesný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva. Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy zaevidovaniu zmluvy o užívanie poľovného revíru teda bráni prekážka, že k totožnému poľovnému revíru existuje už zaevidovaná iná zmluva alebo zmluva uzatvorená podľa predchádzajúcej právnej úpravy zákonom č. 23/1962 Zb., ktorá ku dňu účinnosti zákona č. 274/2009 Z.z. nadobudla platnosť a účinnosť, teda bola schválená. V prípade, ak je síce začaté konanie o schválení zmluvy podľa zákona č. 23/1962 Zb., takéto konanie prekážku pre zaevidovanie novej zmluvy nevytvára. Teda správny orgán nepochybil, ak zaevidoval novú zmluvu aj napriek tomu, že už bolo skôr začaté konanie o schválení skoršej zmluvy podľa zákona č. 23/1962 Zb., ak toto konanie podľa zákona č. 23/1962 Zb. nebolo ukončené schválením predmetnej zmluvy. Teda ani v zaevidovaní neskôr uzavretej zmluvy, napriek tomu, že skôr začalo konanie o schválení zmluvy, nemožno vidieť protiprávnosť. Uvedený výklad Najvyššieho súdu bol podrobený prieskumu Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý uznesením č.k. III. ÚS 86/2017-21 zo dňa 14. februára 2017 sťažnosť pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžo 88/2014 z 30. septembra 2015 odmietol ako zjavne neopodstatnenú, nakoľko nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Z uvedeného vypláva aj to, že právny názor sekcie legislatívy (bod 43) nebol správny, teda nie je pochybením správneho orgánu zaevidovanie inej neskoršej zmluvy v prípade, ak sa ešte nerozhodlo o schválení inej zmluvy.

7. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd dodal, že poškodený sa o tom, že mu škoda vo forme ušlého zisku vznikla môže dozvedieť až uplynutím času, za ktorý mal ušlý zisk dosiahnuť, nakoľko až potom, bude vedieť, že ten zisk nedosiahol. Vedomosť o škode vo forme ušlého zisku poškodený nadobudne až uplynutím času, za ktorý sa mal zisk dosiahnuť. Nakoľko si žalobca uplatňoval ušlý zisk za obdobie 2012/2013, 2013/2014 a 2014/2015 a žaloba bola podaná 04.12.2015 nebol by minimálne domnelý nárok za roky 2013/2014 a 2014/2015 premlčaný a z uvedeného dôvodu sa súd musel zaoberať základom nároku, nakoľko by minimálne pre rok 2013/2014 a 2014/2015 nebola námietka premlčania uplatnená dôvodne, keď premlčacia doba je trojročná plynúca od času, odkedy sa o nej dozvedel (§ 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

8. K námietke neurčitosti vznesenej žalovaným, že nie je vôbec zrejmé, kto spôsobil žalobcovi škodu a či mu vznikla nečinnosťou spôsobenou Obvodným lesným úradom, Krajským lesným úradom, Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, Okresným úradom Trenčín, ako i Ministerstvom, teda či ju spôsobil jeden orgán alebo všetci súd uviedol, že v priebehu správneho konania, a to v jednom a tom istom konaní môžu vystupovať rôzne správne orgány, ktoré sú vo vzájomnom vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, teda podstatný je celý priebeh správneho konania, kde súd hodnotí postup správnych orgánov počas celého správneho konania ako celku, ale nie len jeho jednotlivú časť. Preto táto argumentácia nepredstavuje nedostatok žaloby, keď v tomto konaní vo veci schvaľovania zmluvy č.5593/08-30 ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu konali rôzne orgány v pôsobnosti Ministerstva vrátane Ministerstva, avšak konanie bolo iba jedno.

9. K námietke žalovaného, že žalobca požaduje škodu 65 000 €, ktorú neprerokoval s Ministerstvom teda, že sa jedná o iný nárok či titul, súd dodal, že táto námietka je mylná. Z obsahu žaloby, aj keď je v nej uvedený, že sa jedná o uplatnený nárok vo výške 65 000 € vôbec nevyplýva neurčitosť. Z obsahu žaloby je bezpochyby zrejmé, že žalobca uplatňuje sumu 20 000 € za rok 2012/2013, 20 000 € za rok 2013/2014 a 25 000 € za rok 2014/2015, pričom táto suma zodpovedá súčtu 65 000 € a spomenutie tejto celej sumy vôbec nevytvára žalobu neurčitou, nakoľko sa jedná o súčet týchto jednotlivých súm uplatnených ako nárok na náhradu škody za jednotlivé tri roky. Aj suma 25 000 € je riadne uplatnenou sumou, nakoľko zo žaloby jednoznačne vyplýva, že si žalobca uplatňuje aj nárok na náhradu ušlého zisku za rok 2014/2015, o ktorého predbežné prerokovanie aj požiadal Ministerstvo a to v sume 25000 € a zároveň túto sumu 25 000 € si aj uplatňuje v žalobnom petíte. Z tohto pohľadu je žaloba zrozumiteľná. Žalovaný bez pochyby vedel, akú sumu a za aké roky si žalobca v žiadostiach o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody uplatnil, preto jeho námietka týkajúca sa neurčitosti neobstoí, nakoľko žalobca v obsahu žaloby jednoznačne vychádza z týchto v žiadostiach uplatnených súm.

10. K námietke, že žalobcovi ako neziskovej organizácii nemôže byť spôsobená škoda vo forme ušlého zisku súd dodal, že aj organizácia ktoré nie je založená za účelom dosiahnutia zisku, tak aj táto organizácia hospodári, pričom výsledkom jej hospodárenia môže byť zvýšenie hodnoty jej majetku, kedy je rozdiel medzi výnosmi z jej činnosti a nákladmi na túto činnosť vynaložený pozitívny, teda v tomto prípade hovoríme o zisku. Podstata slova nezisková znamená, že dosahovanie zisku nie je prioritou tejto organizácie, čo však nevylučuje, že z jej celkového hospodárenia nebude dosiahnutý zisk, teda že pozitívny rozdiel medzi výnosmi a nákladmi.

11. Čo sa týka námietok žalovanej k objektívnosti stanovenia ušlého zisku znaleckým posudkom a možnosti žalobcu uplatniť si úroky z omeškania súd dodal, že z dôvodu, že základ nároku nie je daný a predmetné námietky sa týkajú výšky nároku, tak sa súd s nimi z dôvodu nadbytočnosti nezaoberal. Dané námietky by mali relevanciu iba, ak by tu základ nároku bol, nakoľko námietky sa dotýkajú výšky škody, ale nie otázky, či ku škode vôbec došlo.

12. K záverom uvedeným v rozsudkoch na ktoré poukazuje žalobca, a to v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo/13/2006 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005 súd uviedol, že tie vychádzali z iného skutkového stavu, t.j. v danej veci správny orgán vôbec nevydal rozhodnutie o neschválení/schválení zmluvy, len neformálnym prípisom oznámil, že zmluvu nie je možné schváliť. V danej veci tak nemohli súdy prihliadať k tomu, ako by vo veci rozhodol správny orgán, pričom vo veci, ktorá je predmetom konania 23C/11/2015, týkajúca sa schvaľovania zmluvy č.5593/08-30 je vydané rozhodnutie a teda je možné prihliadať na toto rozhodnutie tak, ako to súd urobil a uviedol v bodoch 72 a 73 tohto rozhodnutia. Prípadná všeobecná aplikácia záverov rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo/13/2006 a Krajského súdu v Trenčíne č.k.

4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005 by znamenala, že každé oneskorené rozhodnutie správneho orgánu, ktorým by sa rozhodovalo o umožnení vykonávania určitej činnosti, pri ktorej by sa dosahovalo zisku, by v prípade aj keby rozhodnutie znelo negatívne, teda výkon činnosti by nebol povolený znamenal, že došlo ku škode vo forme ušlého zisku, ktorý mal byť práve touto činnosťou ešte len dosahovaný, a to napriek tomu, že povolenie by bol nikdy nezískal, aj keby bolo rozhodnutie vydané v lehote. Tento záver, že by nejaký subjekt mohol dosahovať zisk z činnosti napriek tomu, že by nikdy nezískal oprávnenie ju vykonávať, je logicky rozporný, nakoľko zisk bol možný vytvárať až na základe povolenia. Preto treba spojenie "obvyklý/pravidelný beh vecí" v definícii ušlého zisku (ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať) vykladať tak, že pri posudzovaní, aký by bol obvyklý beh vecí, treba prihliadať na výsledok správneho konania, na to či rozhodnutím bol výkon činnosti povolený alebo povolený nebol. Poukaz predmetných rozhodnutí (4Mcd/13/2006, 4Co/63/05-335) na § 16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., podľa ktorého jedno poľovnícke združenie smelo uzavrieť zmluvu o výkone práva poľovníctva len v jednom revíri a teda žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie, nemohol si prenajať iný revír, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody je už v súčasnosti neaplikovateľný. Súdby síce dôvodili (bod 48), že žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie, nemohol si z dôvodu § 16 ods. 2 prenajať iný revír, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody, že nemohol uskutočňovať výkon práva poľovníctva ani v inom revíre, avšak nový zákon o poľovníctve už takéto obmedzenie nepozná a teda žalobca nemusel čakať na to, ako sa rozhodne o schválení zmluvy, ale sa mohol usilovať o výkon poľovníctva v inom revíry. Navyše, ak by aj dané obmedzenie zákon o poľovníctve č. 274/2009 Z.z. prevzal, nebolo vôbec preukázané, že by bol žalobca dosiahol uzavretie zmluvy v inom revíry, čo mu by však bránila zákonná úprava (zákonný zákaz uzavrieť zmluvu vo viac ako jednom revíry), by bolo možné hovoriť o ušlom zisku. Ako totiž vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Cdo 195/2015 ušlý zisk je stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote. Žalobcovi však žiadne ustanovenie zákona č. 274/2009 Z.z. nebránilo uzavrieť zmluvu v inom revíry na rozdiel od stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutí sp. zn. 4Mcd/13/2006, sp. zn. 4Co/63/05-335, a to v § 16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb.

13. Z uvedeného vyplýva, že nárok na náhradu škody nebol uplatnený dôvodne, preto súd žalobu zamietol. Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v konaní plný úspech, keď súd žalobu v celosti zamietol, preto mu súd priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

14. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov § 365 ods. 1 písm. e/ a h/ CSP, pretože súd nevykonal navrhovaný znalecký posudok a rozhodnutie súdu 1. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhoval, aby odvolací súd doplnil podľa § 384 ods. 2 CSP dokazovanie vyžiadanim si znaleckého posudku na ušlý zisk žalobcu za obdobie, ktoré je predmetom žalobného návrhu a napadnutý rozsudok zmenil tak, že sa žalobe vyhovie v intenciách žalobného návrhu. Eventuálne navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci a nevykonania znaleckého dôkazu a vec vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie. Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol v podstate z dôvodu, keďže zmluva uzavretá medzi žalobcom a Lesmi SR š. p., Generálne riaditeľstvo, Banská Bystrica, nebola schválená nie je dôvod, nárok priznať, keďže žalobcovi nevznikol nárok na využívanie práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíre „Dubiská“. Z uvedeného dôvodu, keďže bol toho názoru, že nebol daný základ nároku, nevykonal navrhované dokazovanie znalcom na škodu, ktorá by žalobcovi vznikla vo forme ušlého zisku. Stanovisko Okresného súdu Trenčín je nesprávne. Tak ako vo svojom odvolaní podanom proti uzneseniu o prerušení súdneho konania zo dňa 13.6.2016 uvádzal, súd prvej inštancie bol názoru, že ak bude zmluva uzavretá medzi žalobcom a Lesmi SR š. p. Banská Bystrica schválená, nevznikne žalobcovi nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku, ale právo využívať právo poľovníctva v poľovnom revíre „Dubiská“ a ak zmluva schválená nebude, nevznikne mu právo na náhradu škody (viď. odvolanie žalobcu zo dňa 22.6.2016). Upozornil na skutočnosť, že súd svoje budúce rozhodnutie prejedikuje nesprávnou interpretáciou zákona 514/2003 z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V tomto smere mu dal za pravdu svojím rozhodnutím Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/431/2016 zo dňa 30.8.2016, keď odvolaním napadnuté uznesenie zrušil. Zákon 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov upravuje

v § 3 ods. 1, nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom. Podľa ods. 2 citovaného zákona, zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť. Považuje za nesporné, že nárok na náhradu škody - ušlý zisk, uplatnil podľa § 9 zákona 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup. Nie je predsa možné považovať postup orgánov verejnej moci za postup v súlade so správnym poriadkom a v súlade so zákonom č. 23/62 Zb. s poukazom aj na všeobecné platné ustanovenia Obč. zákonníka. Reasumujúc postup orgánov verejnej správy uviedol, že zmluva bola uzavretá medzi žalobcom a Lesmi SR š. p., Banská Bystrica, dňa 29.4.2008. Zmluva spĺňala všetky náležitosti zákona o poľovníctve č. 23/62 ZB. a Obč. zákonníka; správne konanie začalo dňom 7.5.2008; dňa 9.5.2008 prevzali všetky pozemkové spoločenstvá vrátane pozemkového spoločenstva Lesného družstva Borčany, Malé Hoste, Zlatníky návrh na prístupenie k zmluve o výkone práva poľovníctva v poľovnom revíre „Dubiská“; Lesy SR, š. p. Banská Bystrica, vyzvali pozemkové spoločenstvá na uzavretie zmluvy so žalobcom, tak ako to vyplýva zo správneho spisu a tiež rozhodnutia bývalého Krajského lesného úradu v Trenčíne, č. 2010/00087 zo dňa 10.8.2010; dňa 14.5.2008 oznamuje bývalý obvodný lesný úrad v Trenčíne, pozemkovým spoločenstvám začiatok správneho konania, na ktoré oznámenie pozemkové spoločenstvá nereagujú, napriek tomu bývalý obvodný lesný úrad v Trenčíne nekoná, hoci na neschválenie zmluvy nebol žiadny dôvod; dňa 11.6.2008 podávajú Lesy SR š. p., Generálne riaditeľstvo, Banská Bystrica, žiadosť o neschválenie nájomných zmlúv v poľovnom revíry „Dubiská“ s odvolaním sa na žiadosť o poskytnutie súčinnosti pri výskume ekologického manažmentu zverí Národným lesníckym centrom vo Zvolene; dňa 16.6.2008 podáva Štefánia Dobiášová návrh na povolenie obnovy konania v zmysle § 62 a nasl. Zákona o správnom konaní, a hoci táto žiadosť bola doručená Ministerstvu pôdohospodárstva SR dňa 19.6.2008, už dňa 19.6.2008 Obvodný lesný úrad Trenčín svojím rozhodnutím prerušuje konanie; na viacnásobné upozornenia žalobcu, že nie je dôvod na prerušenie konania, bývalý Obvodný lesný úrad Trenčín, nereaguje; upozornenie Okresnej prokuratúry v Trenčíne zo dňa 23.7.2008; dňa 22.12.2008 bývalý Krajský lesný úrad v Trenčíne, ktorý pre nečinnosť orgánu -bývalého Obvodného lesného úradu v Trenčíne, atrakciou podľa § 50 Správneho poriadku stiahol rozhodnutie na seba, prerušuje konanie pre vyriešenie predbežnej otázky, ktorej je právoplatnosť rozhodnutia o zrušení si vyhradenia práva poľovníctva v poľovnom revíre „Dubiská“; dňa 5.10.2009 Ministerstvo pôdohospodárstva SR, pod č. 2790/2009-420 Rozhodnutím o rozklade nevyhovuje rozkladu Anny Muchovej, Mareka Duckého a Štefánia Dobiášovej a rozhodnutie MP SR č. 4262/2007-720 zo dňa 20.3.2008 potvrdzuje; rozhodnutie expeduje až 6.6.2010 a to na základe viacerých urgencií žalobcu; v čase rozhodnutia o rozklade v zmysle zákona 274/2009 o poľovníctve neexistovala kategória vyhradených revírov a preto, tak ako vyplýva z rozhodnutia nebolo možné fixovať vyhradený poľovný revír na základe individuálneho správneho aktu, jednoducho všetky vyhradené revíre zo zákona zanikli; bývalý Krajský lesný úrad Trenčín dňa 10.8.2010 schvaľuje zmluvu, pričom odkladný účinok odvolania vylúčil; až do právoplatného rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR - sekcie lesného hospodárstva a spracovania dreva zo dňa 30.11.2010 č. 11680/2010-720/1109 nemali právo vlastníci poľovných pozemkov s využitím práva poľovníctva, či už podľa § 12 alebo 13 zákona 274/2009 Z.z. o poľovníctve disponovať; uzavretá zmluva na základe Valného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov bola evidentne neplatná a to z dôvodov uvádzaných žalobcom v spise a to bez ohľadu na skutočnosť, že túto zmluvu napriek viacerým stanoviskám bývalého Krajského lesného úradu v Trenčíne, ako aj Ministerstva pôdohospodárstva SR, za nezákonnú považovalo aj Ministerstvo; na základe ping-pongu Ministerstva, bývalého Krajského lesného úradu Trenčín, Krajského lesného úradu Žilina, rozhoduje o schválení alebo neschválení zmluvy v druhom stupni Krajský lesný úrad v Trenčíne dňa 25.10.2012, keď rozhodnutie o neschválení zmluvy bývalým Obvodným lesným úradom v Trenčíne zrušuje; dňa 10.1.2013 prerušuje bývalý Obvodný lesný úrad v Trenčíne konanie o schválení alebo neschválení zmluvy až do rozhodnutia o žalobe žalobcu vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod č. k. 27C/194/2011; pre obštrukcie vedľajšieho účastníka, pozemkové spoločenstvá zastúpené Ing. Jaroslavom Závodským, ktoré chcú byť aj vedľajšími účastníkmi a zároveň žalovanými, doteraz sa nekonalo ani jedno meritórne konanie a spis sa toho času nachádza opätovne na Krajskom súde v Trenčíne; uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 13S/225/2014/69 zo dňa 3.8.2015, bolo uložené Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, Pozemkový a lesný odbor, v lehote dvoch mesiacov rozhodnúť; až na základe tohto rozhodnutia rozhodol Okresný úrad v Bánovciach nad Bebravou, Pozemkový a lesný odbor dňa 7.10.2015, pod č. j. OU-BN-PLO-2015/000120045 a zmluvu neschválil, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené Okresným úradom v Trenčíne, Odborom opravných prostriedkov dňa 10.3.2016, teda po takmer 8 rokoch. Okresný súd cituje ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 23/62 Zb., ale sa ním neriadi. Je jasné, že väčšinou vlastníci mali právo výkon poľovníctva vykonávať sami (§2 ods.2) alebo môžu tento výkon prenajať (§16). Väčšinový vlastník Lesy SR š. p. Banská Bystrica rozhodol, tak ako to vyplýva zo zmluvy zo dňa 29.4.2008 právo

poľovníctva prenajať. Nebol žiadny právny dôvod, aby bývalý Obvodný lesný úrad zmluvu neschválil a nebol žiadny dôvod zabezpečiť výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre „Dubiská“ v zmysle § 14 ods. 5 citovaného zákona. Napriek tomuto ustanoveniu bývalý Obvodný lesný úrad v Trenčíne svojvoľne a zaujate nerozhodoval o schválení zmluvy, hoci mal rozhodnúť neodkladne, najneskôr do dvoch mesiacov. V tomto smere poukazuje aj na Zákon o myslivosti č. 512, publikovaného v zbierke zákonov v Českej a Slovenskej federatívnej republike. Naproti tomu v ustanovení § 16 neštandardne legislatíva SR spojuje platnosť tejto zmluvy schválením Lesného úradu i keď podľa názoru tvorcov zákona, malo toto ustanovenie zabezpečiť väčšiu právnu istotu účastníkov zmluvy. Je presvedčený, že zámerom zákonodarcu nebolo možné využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, ale promptné schválenie zmluvy, ak táto bola uzavretá so zákonom a všeobecnými ustanoveniami Obč. zákonníka, pričom táto zmluva, všetky tieto náležitosti spĺňala. V tomto smere poukazuje aj na nálezy z viacerých rozhodnutí Ústavného súdu SR, z ktorých však vyplýva, že ustanovenie Čl. 2 ods. 2 Ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona. V prípade rozporu ustanovenia právneho predpisu so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Považuje názor žalovaného o neviazanosti s prejavom vôle zmluvu uzavrieť, ktoré si osvojil súd, za nesprávne. Veď to boli Lesy SR š. p. ako majoritný vlastníci, ktoré sa rozhodli výkon práva za odplatu prenajať a boli to Lesy SR š. p. Banská Bystrica, ktoré podali návrh na schválenie zmluvy. Týmto zmluvným záväzkom boli predsa viazaní a to už aj vzhľadom na § 30 správneho poriadku. Nemožno tiež súhlasiť s názorom, že rozhodnutie Ministerstva o zrušení vyhradenia si práva poľovníctva nebolo právoplatné dňa 14.4.2008. Ak pani Dobiášová, alebo hociktorý vlastníci poľovných pozemkov považoval nedoručenie rozhodnutia, ktoré sa stalo právoplatné za dôvod toto rozhodnutie napadnúť ako opomenutý účastník, mohol sa domáhať podľa inštitútu správneho súdnictva nápravy cez § 250b ods. 2 OSP. V podrobnostiach poukazuje na svoje stanovisko k vyjadreniu žalovaného ako aj na žalobný návrh. V plnom rozsahu poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčíne č. konania 13S/225/214-69 zo dňa 3.8.2015. Považuje za jednoznačne preukázané, že orgány verejnej správy nerozhodovali v primeraných lehotách, že ich rozhodnutia boli nekonzistentné a aj nezákonné a preto je aj dôvod, vec posudzovať v intenciiach § 9 Zákona 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov a náhradu škody ušlého zisku žalobcovi priznať. Ďalej poukázal aj na ustanovenie o premlčaní nároku podľa lehôt § 19 citovaného zákona a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 4MCdo/13/2006 zo dňa 24.10.2007. Z rozhodnutia vyplýva, že žalobca má právo na ušlý zisk a že je nerozhodné, či a ako rozhodne orgán štátnej správy o schválení alebo neschválení zmluvy a že sa nejedná o hypotetický nárok, ale o nárok zákonný. Navrhoval odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v celom prípade zastáva právny názor, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci, vysporiadal sa so všetkými listinnými dôkazmi, oboznámil sa s celým pripojeným spisovým materiálom a vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie celý prípad vecne správne posúdil, procesnoprávne nepochybil a keďže vychádzal zo správneho právneho záveru žalobu zamietol. Žalobca ani v tomto svojom odvolaní neuviedol nové právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že vzhľadom k skutočnosti, že žalovaný žiadne nové skutočnosti vo svojom vyjadrení na podané odvolanie žalobcu neuvádza, v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní, pričom predkladá rozsudok Krajského súdu v Trenčíne číslo konania 5Co/414/2016 vo veci Okresného súdu č. 11C184/2011. V plnom rozsahu poukazuje na právne argumenty rozsudku krajského súdu č.k. 5Co/414/2016 zo dňa 30.8.2017, ktorým bol rozsudok prvej inštancie potvrdený, pričom poukazuje najmä na zdôvodnenie pod bodom 25. S pripojeného rozsudku nesporne vyplýva, že vlastníci poľovných pozemkov v poľovnom revíry „Dubiská“ nemali dispozičné právo rozhodovať o využití práva poľovníctva podľa zákona 274/2009 Z. z. o poľovníctve a to s poukazom § 180 ods. 1 ods. 3, keďže až do právoplatného rozhodnutia „ministerstva“, ktorým rozhodnutím bolo rozhodnutie Krajského lesného úradu v Trenčíne zrušené, boli rozhodnutím Krajského lesného úradu, ktorý zmluvu schválil s odkladným účinkom odvolania, viazaní. Zmluva vlastníkov, ktorá bola uzavretá v rozpore so zákonom 274/2009 Z. z., tak ako sa o tom v podrobnostiach vyjadruje, bola neplatným právnym úkonom, naviac uzavretá počas vykonateľného rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trenčíne (viď. v podrobnostiach aj stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.2.2016). Považuje podané odvolanie za plne opodstatnené a preto navrhuje v intenciiach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie, eventuálne doplniť dokazovanie znaleckým posudkom a podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že dňa 12.10.2017 proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/414/2016-457 zo dňa 30.08.2017, na ktorý poukazuje žalobca, podal dovolanie. Ďalej poznamenáva, že prílohou a súčasťou citovaného podaného dovolania, bol okrem dôkazného rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 23C/11/2015-299 z 03.05.2017, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, aj ďalší dôkazný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/117/2016-134 zo 16.05.2017, ktorým Krajský súd v Trenčíne ako správny súd žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016 vo veci opätovného neschválenia zmluvy o výkone práva poľovníctva v poľovnom revíri Dubiská pre žalobcu zamietol a perfektne odôvodnil. V odôvodnení cit. rozsudku, správny súd posúdil a správne vyhodnotil všetky námietky žalobcu, či už nesprávny úradný postup konajúcich správnych orgánov, nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov i nepríslušnosť správnych orgánov v celom správnom konaní. V jednotlivých bodoch odôvodnenia výroku tohto rozsudku správny súd precízne uviedol a záverom konštatoval, že správne orgány, žalovaný, v celej tejto právnej veci konali na základe presne a úplne zisteného skutkového stavu, v súlade so zákonom.

18. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

19. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

20. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie teda vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že predmetné konanie o schválení zmluvy trvalo 9 rokov, v konaní boli vydané viaceré meritórne rozhodnutia, ktoré boli následne v správnom konaní zrušené, boli v ňom vydané upozornenia prokuratúra za účelom zabezpečenia včasného rozhodnutia vo veci, a rovnako aj žalobca správne orgány urgoval ako i žiadal o atrakciu. Nakoniec Krajský súd v Trenčíne rozhodol v prospech žalobcu v žalobe proti nečinnosti správneho orgánu a prikázal mu vo veci konať a rozhodnúť. Až po tomto rozhodnutí vydali správne orgány zamietavé rozhodnutia o neschválení zmluvy predloženej žalobcom, ktoré sa stali právoplatné, a to dňa 16.03.2016. Teda trvanie konania o schválenie predmetnej nájomnej zmluvy od 07.05.2008 bolo už samo o sebe neprimerané a pokiaľ aj príslušné orgány vykonali množstvo jednotlivých procesných úkonov možno mať za to, že ich postup v napadnutom konaní bol neefektívny, čo vyplýva z toho, že rozhodnutia boli viackrát zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Uvedený postup nesvedčí o tom, že by príslušné orgány, ktoré rozhodujú o schválení predmetnej nájomnej zmluvy svoju činnosť organizovali v súlade s ich povinnosťou, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Nesú tak zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania, nakoľko ich neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na dĺžku konania. Teda pokiaľ nevydanie rozhodnutia trvalo v danej veci 9 rokov (od roku 2008), nemôže byť lehotou primeranou na rozhodnutie. Právna neistota účastníka správneho konania nemôže existovať tak dlhú dobu. Možno teda konštatovať, že v predmetnej veci boli zistené zbytočné prietahy a nečinnosť žalovaného v konaní, avšak podmienky nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, musia byť splnené kumulatívne, teda nestačí že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, musí byť preukázaná aj existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že zásadnou otázkou je to, že ak súd dospeje záveru, že v konaní vo veci schvaľovania zmluvy č. 5593/08-30 došlo k nesprávnemu postupu, či nesprávny úradný postup, spočívajúci v tom, že správne orgány neboli schopné vydať rozhodnutie o schválení / neschválení tejto zmluvy za približne 9 rokov od začiatku konania resp. v ich nečinnosti, je príčinou vzniku škody vo forme ušlého zisku z dôvodu, že žalobca nemohol vykonávať právo poľovníctva. V danej veci súd prvej inštancie správne dospel

k záveru, že odpoveď je negatívna, a teda, že medzi úradným postupom správnych orgánov vo veci schvaľovania zmluvy a ušlým ziskom - tvrdenu škodou nie je príčinná súvislosť. Správne uviedol, že základným predpokladom nato, aby žalobca mohol zisk (výnosy) z výkonu práva poľovníctva dosahovať, bolo schválenie zmluvy. Až na základe schválenej zmluvy, ktorá týmto schválením nadobúda platnosť, by bol žalobca spôsobilý dosahovať zisk, teda vykonávať právo poľovníctva (§ 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Z.z.). Ako však vyplýva z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, správne orgány rozhodli, že predmetnú zmluvu neschvaľujú. V rámci správneho práva platí zásada judikovaná súdmi Slovenskej republiky vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o prezumpcii správnosti správnych aktov, v zmysle ktorej, ak správne akty (správne rozhodnutia) nie sú zákonným spôsobom zmenené, opravené alebo zrušené, musia byť považované za bezchybné a záväzné. Táto zásada teda znamená, že správny akt sa považuje za bezchybný, teda právne správny, pokiaľ nie je rozhodnuté o opaku (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2013, 5 Cdo 274/2007, 5 Cdo 274/2007, 5 Cdo 274/2007). Z uvedeného teda aj podľa odvolacieho súdu vyplýva, že právoplatné rozhodnutie, ktoré doteraz nebolo zmenené či zrušené sa považuje za správne a vo vzťahu k tomuto konaniu znamená, že žalobca nemohol na základe zmluvy č. 5593/08-30 vykonávať právo poľovníctva, teda dosahovať zisk, nakoľko zmluva schválená nebola, nestala sa platnou, a to na základe rozhodnutia správneho orgánu. Keďže žalobca nemohol právo poľovníctva vykonávať, nakoľko správny orgán rozhodnutím, ktoré doteraz treba pokladať za bezchybné, predmetnú zmluvu neschválil, nemohol dosahovať zisk. V danom prípade tak nie je ani podľa odvolacieho súdu možné hovoriť o ušlom zisku ako o škode, nakoľko mu dosahovanie ušlého zisku nebolo umožnené v dôsledku rozhodnutia o neschválení zmluvy. Z dôvodu, že medzi úradným postupom správnych orgánov vo veci schvaľovania zmluvy a ušlým ziskom - tvrdenu škodou nie je ani podľa odvolacieho súdu príčinná súvislosť súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

22. Súd prvej inštancie ďalej správne uviedol, že nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého by bolo rozhodnuté o schválení/neschválení zmluvy neskôr než malo byť, by u žalobcu mohol viesť k vzniku škody vo forme ušlého zisku len za predpokladu, že by bolo vydané pozitívne rozhodnutie, teda, že by žalobcovi bolo umožnené vykonávať právo poľovníctva. Len z tohto by bolo možné dovodiť, že žalobcovi bola spôsobená škoda vo forme ušlého zisku, nakoľko v dôsledku oneskoreného vydania rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu, nemohol vykonávať právo poľovníctva i za obdobie za ktoré, nebyť tohto nesprávneho úradného postupu, by bolo dôvodné očakávať vydanie pozitívneho rozhodnutia. Čo však nie je tento prípad, nakoľko pozitívne rozhodnutie vydané nebolo.

23. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, a to z rozhodnutia správnych orgánov OU-BN-PLO-2015/000120-045 a OU-TN-OOP4-016/002199-016 ďalej vyplýva, že dôvody pre ktoré bolo rozhodnuté o neschválení zmluvy sú, že dňa 26.08.2010 Obvodný lesný úrad zaevidoval inú zmluvu, a to zmluvu vlastníkov spoločného revíru č. 2010/99/000196-210 a že v čase podpisu zmluvy Poľovníckeho klubu Kulháň č. 5593/08-30 v roku 2008 bol poľovný revír Kulháň vyhradeným revírom, teda že zmluva bola uzatvorená v čase vyhradenia a pre rozpor so zákonom ju správny orgán neschválil. Ďalším dôvodom bolo odstúpenie Lesov SR, š.p. od zmluvy, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správne orgány uviedli, že bolo ich povinnosťou toto rešpektovať. Všetky tieto dôvody nastali pred rokom 2013, t.j. pred obdobím za ktorý ušlý zisk žalobca žaluje. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje tak ako správne už uviedol i súd prvej inštancie, že súdu v občianskoprávnom konaní nepatrí do právomoci preskúmať po vecnej stránke rozhodnutia a dôvody rozhodnutia správneho orgánu, avšak pre zdôraznenie správnosti je potrebné povedať, že aj kebyže iba jeden z týchto dôvodov bol dôvodom pre ktorý správne orgány zmluvu neschválili, tak vzhľadom nato, že všetky tieto dôvody nastali pred obdobím, za ktoré si žalobca uplatňuje v tomto konaní domnelý ušlý zisk, tak by ho za žalované obdobie dosiahnuť nemohol. Totiž aj keby bolo rozhodnutie vydané pred obdobím, za ktorý si žalobca uplatňuje ušlý zisk, bolo by to rozhodnutie negatívne, nakoľko dôvody neschválenia zmluvy, o ktoré sa terajšie negatívne rozhodnutie opiera, existovali už v čase za ktorý si žalobca škodu vo forme ušlého zisku uplatňuje.

24. K záverom uvedeným v rozsudkoch na ktoré poukazuje žalobca, a to v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo/13/2006 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005 súd prvej inštancie správne uviedol, že tie vychádzali z iného skutkového stavu, t.j. v danej veci správny orgán vôbec nevydal rozhodnutie o neschválení/schválení zmluvy, len neformálnym prípisom oznámil, že zmluvu nie je možné schváliť. V danej veci tak nemohli súdy prihladať k tomu, ako by vo veci rozhodol správny orgán, pričom vo veci, ktorá je predmetom tohto konania, týkajúca sa schvaľovania zmluvy č.5593/08-30 je vydané rozhodnutie a teda je možné prihladať na toto

rozhodnutie. Prípadná všeobecná aplikácia záverov rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo/13/2006 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005 by aj podľa odvolacieho súdu znamenala, že každé oneskorené rozhodnutie správneho orgánu, ktorým by sa rozhodovalo o umožnení vykonávania určitej činnosti, pri ktorej by sa dosahovalo zisku, by v prípade aj keby rozhodnutie znelo negatívne, teda výkon činnosti by nebol povolený znamenal, že došlo ku škode vo forme ušlého zisku, ktorý mal byť práve touto činnosťou ešte len dosahovaný, a to napriek tomu, že povolenie by bol nikdy nezískal, aj keby bolo rozhodnutie vydané v lehote. Tento záver, že by nejaký subjekt mohol dosahovať zisk z činnosti napriek tomu, že by nikdy nezískal oprávnenie ju vykonávať, je logicky rozporný, nakoľko zisk bol možný vytvárať až na základe povolenia. Preto treba spojenie "obvyklý/pravidelný beh vecí" v definícii ušlého zisku (ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať) vykladať tak, že pri posudzovaní, aký by bol obvyklý beh vecí, treba prihliadať na výsledok správneho konania, na to či rozhodnutím bol výkon činnosti povolený alebo povolený nebol. Poukaz predmetných rozhodnutí (4Mcdo/13/2006, 4Co/63/05-335) na § 16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., podľa ktorého jedno poľovnícke združenie smelo uzavrieť zmluvu o výkone práva poľovníctva len v jednom revíri a teda žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie, nemohol si prenajať iný revír, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody je ako správne uviedol súd prvej inštancie už v súčasnosti neaplikovateľný. Súdy síce dôvodili (bod 48), že žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie, nemohol si z dôvodu § 16 ods. 2 prenajať iný revír, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody, že nemohol uskutočňovať výkon práva poľovníctva ani v inom revíre, avšak nový zákon o poľovníctve už takéto obmedzenie nepozná a teda žalobca nemusel čakať na to, ako sa rozhodne o schválení zmluvy, ale sa mohol usilovať o výkon poľovníctva v inom revíri. Navyše, ak by aj dané obmedzenie zákon o poľovníctve č. 274/2009 Z.z. prevzal, nebolo vôbec preukázané, že by bol žalobca dosiahol uzavretie zmluvy v inom revíri, nakoľko len v tom prípade, že by žalobca s vysokou mierou pravdepodobnosti dosiahol uzavretie zmluvy v inom revíri, čo mu by však bránila zákonná úprava (zákonný zákaz uzavrieť zmluvu vo viac ako jednom revíri), by bolo možné hovoriť o ušlom zisku. Žalobcovi však žiadne ustanovenie zákona č. 274/2009 Z.z. nebránilo uzavrieť zmluvu v inom revíri na rozdiel od stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutí sp. zn. 4Mcdo/13/2006, sp. zn. 4Co/63/05-335, a to v § 16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. Z uvedeného vyplýva, že nárok na náhradu škody nebol uplatnený dôvodne, preto súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

25. Pokiaľ žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/414/2016 vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 11C/184/2011, v ktorej veci rozhodoval senát Krajského súdu v Trenčíne v rovnakom zložení ako v prejednávanej veci, odvolací súd uvádza, že rozhodnutie v konaní pod sp. zn. 5Co/414/2016 vychádzalo z iného skutkového základu ako v prejednávanej veci. V konaní sp. zn. 5Co/414/2016 si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 20.000 € za čas od 16.08.2010 do 17.12.2010 titulom nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, keď OLÚ v Trenčíne dňa 26.08.2010 protiprávne napriek ust. § 80 ods. 1, 3 zák. č. 274/2009 Z.z. zaevidoval zmluvu vlastníkov spoločného poľovného revíru Dubiská zo dňa 24.08.2010, pričom dňom 10.08.2010 bola vykonateľným rozhodnutím KLÚ v Trenčíne zaevidovaná zmluva o nájme výkonu práva poľovníctva žalobcom. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu bolo potrebné určiť, či postup Okresného lesného úradu, Krajského lesného úradu Trenčín, prípadne Ministerstva pôdohospodárstva SR bol pri schvaľovaní nájmovej zmluvy medzi žalobcom a Lesmi SR nesprávny. Krajský súd v Trenčíne vo vyššie uvedenom konaní konštatoval, že je pravdou, že v prejednávanej veci rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 16.08.2010 bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva, avšak v prejednávanej veci považoval za podstatnú tú skutočnosť, že rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 16.08.2010 v zmysle § 55 ods. 2 Správneho poriadku vylúčilo odkladný účinok odvolania, z čoho teda následne vyplýva, že až do momentu, kedy bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva bolo predbežne vykonateľné. Pokiaľ teda za tohto skutkového a právneho stavu, síce už za účinnosti nového Poľovného zákona Obvodný lesný úrad v Trenčíne zaevidoval zmluvu o poľovníctve dňom 26.08.2010 spôsobil tak, že od 26.08.2010 do 17.12.2010, kedy nadobúda právoplatnosť rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 30.11.2010 č. 11680/2010-720/1109 na jeden poľovný revír v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. mohli vykonávať právo poľovníctva dve poľovné združenia, čo nie je prípustné. Preto konštatoval, že v tomto kontexte bol videný nesprávny úradný postup zo strany správneho orgánu a preto je daná zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu, pričom boli splnené všetky podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu. Naproti tomu však v predmetnom konaní si žalobca uplatnil

náhradu škody- ušlého zisku za poľovník rok 2012/2013, 2013/2014 a 2014/2015, z dôvodu nesprávneho úradného postupu, pričom za nesprávny úradný postup považoval porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu, zbytočné preťahy v konaní. Teda na inom skutkovom základe.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, pričom dostatočne sa vysporiadal i s námietkami uvádzanými žalobcom v odvolaní, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).